

Rybli se nadechl k obraně, ale Krejto mu nedal šanci. „Jsem rád, že jsme vás potkali. Letíme k Obráncům. Přidáte se k nám?“

„Musíme se vrátit domů,“ řekl Spiro rychle a položil Ryblimu ruku na rameno.

„Maminka čeká...“ řekl kousavě Palner.

„Chápu,“ pokýval však hlavou Krejto. „Dáme si na rozloučenou ještě jeden závod?“

Rybli hned nadšeně přikývl. Spiro obrátil oči v sloup, věděl, co je čeká. Pohřebák hráli s Krejtem snad při každém jejich setkání a ještě nikdy nedoletěli k beztížné hranici jako první.

„Stejně prohrajete,“ ušklíbl se Palner.

Spiro něco polohlasem zamumlal, ale to už stoupali do výšky a on se musel držet, aby ze samoletu, rozhoupaného vzdušnými víry, nevypadl. Chvíli to vypadalo nadějně. Stoupali rychle. Rybli tahal měchury za šlahouny a nadšeně hvízdal na prsty. Jenže pak se Krejtův samoleť kolem nich jen mihnul a v okamžiku je předhlonil o několik délek stínu. Rybli povzbuzoval měchury jak mohl, ale marně. Krejtův samoleť doletěl do pásu pohřebních sykon první a Krejto s Palnerem se začali vznášet ve vzduchu, připoutáni lany k samoletu, aby je aporverská slunce nepřitáhla k sobě. Krejto dokázal správnou výšku trefit dokonale.